

BRUNO. GÉRARD.

MICHEL. BEAUTHIER

JEAN-JACQUES. BONNIER

MAURICE. BRUNSWICK

DANIÈLE. CARON

GEORGES. CAUCHY

MICHEL. DAVE

ALBERTO. DEBLOCK

FRANÇOIS. DEFONTAINE

JEAN. PIERRE. DRILA

MICHEL. DUBOIS

GEORGES. DUESBERG

PAUL. DUHEM

ISABELLE. FERNANDEZ

CHANTAL. GONTARCZYK

OSCAR. HAUS

MARCEL. HECQUET

HUGUES. JOLY

LAURENT. LEBOUDER

ALEXIS. LIPPSTREU

DIDIER. MEZNI

JEAN. PASCAL. PECHEUX

LOUIS. POULAIN

LOUIS. VON. BRELENS

GÉRARD. WARGNIER

JEAN. MICHEL. WUILBEAUX

25. ARTISTES. DU

CENTRE. LA. POMMERAIE

SOMMAIRE	
INTRODUCTION	P. 4.
MICHEL. BEAUTHIER	P. 10.
JEAN-JACQUES. BONNIER	P. 16.
MAURICE. BRUNSWICK	P. 26.
DANIÈLE. CARON	P. 34.
GEORGES. CAUCHY	P. 40.
MICHEL. DAVE	P. 46.
ALBERTO. DEBLOCK	P. 56.
FRANÇOIS. DE FONTAINE	P. 60.
JEAN. PIERRE. DRILA	P. 72.
MICHEL. DUBOIS	P. 76.
GEORGES. DUESBERG	P. 80.
PAUL. DUHEM	P. 86.
ISABELLE. FERNANDEZ	P. 100.
CHANTAL GONTARCZYK	P. 104.
OSCAR. HAUS	P. 110.
MARCEL. HECQUET	P. 118.
HUGUES. JOLY	P. 124.
LAURENT. LE BOUDER	P. 134.
ALEXIS. LIPPSTREU	P. 140.
DIDIER. MEZNI	P. 148.
JEAN. PASCAL. PECHEUX	P. 152.

LOUIS. POULAIN	P. 158.
LOUIS. VAN-BAELENS	P. 162.
GÉRARD. WARNIER	P. 170.
JEAN. MICHEL. WVILBEAUX	P. 178.
POUR. MOI. L'ATELIER. C'EST...	P. 188.
SOMMAIRE	P. 190.
REMERCIEMENTS	P. 192.

Tous droits de traduction et de reproduction réservés pour tous pays.
Toute reproduction, même partielle d'un texte, est soumise à l'autorisation écrite de son auteur.
Une copie ou reproduction par quelque procédé que ce soit, photocopie, photographie, microfilm, bande magnétique, disque ou autre, constitue une contrefaçon passible de peines prévues par la loi.

Il a été tiré de la présente édition 2000 exemplaires, achevés d'imprimer en décembre 2000.
Dépôt légal D/2000/9152/1

Georges DUESBERG

Est né le 5 août 1944 à Ensival, près de Verviers en Belgique.

Georges a suivi des cours de photos dans sa jeunesse. Il en gardera toute sa vie la minutie et la précision de chaque forme. Il travaillera quelques temps à l'usine d'armement de Herstal. Après son mariage, sa femme le quittera très vite lors de sa première crise d'épilepsie importante. Son employeur mettra fin à son contrat. Son état de santé s'aggravant, Georges aura besoin d'un encadrement permanent. Blessé, il n'arrivera plus à avoir une relation sereine avec les femmes.

Georges était un peintre du quotidien, il peignait les événements importants, de la semaine, selon lui : les Jeux Olympiques, une course cycliste, l'arrivée d'un cheval dans notre centre, la mort du Roi Baudouin... et toujours en filigrane la ville de Liège où il vécut et dont il sera toujours amoureux. Très précis, il s'entourait de documents pour réaliser son dessin.

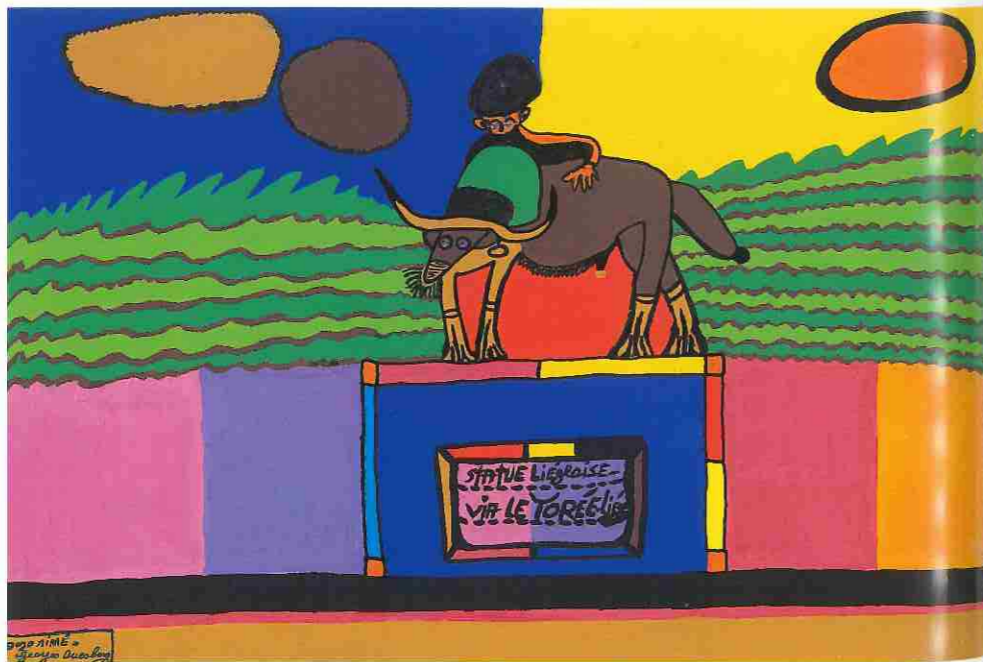
Je me souviens d'une anecdote où Georges peignait une nature morte avec fruits. Le dimanche, lors d'une de ses sorties, on lui vola son portefeuille. Le lundi sur la nature morte qu'il n'avait pas finie, il intégra un coffre-fort protégé par un faisceau de lumière le mettant en évidence. Il ne put s'empêcher d'inscrire tout de suite l'événement arrivé la veille.

La mise en page ne laisse rien au hasard. Chaque zone à colorer est longuement mûrie ; il marquait au crayon le nom de la couleur désirée. Son vocabulaire pictural était particulier : "brunis clair", "mauvé foncé",... La construction du dessin terminée, il sortait ses pots de gouache, ses pinceaux et le travail de « mise au net » commençait. Il prenait la couleur directement dans le pot, utilisée pure, jamais il ne les mélangeait.

Régulièrement dans ses tableaux, on retrouve le drapeau belge (noir-jaune-rouge) ainsi qu'un signe européen : les étoiles ou la couleur bleue. Il était très attaché à son pays et avait vraiment l'esprit européen.

Il avait une particularité picturale qu'il n'a jamais expliquée, il crevait les yeux des personnages et des animaux qu'il dessinait. Ceci n'était pas fait de manière brutale, mais au contraire, l'œil était découpé méticuleusement.

Alors que Georges commençait à avoir une oeuvre importante, il est décédé brutalement un matin de juillet 1995.

"Statue liégeoise" Gouache : 36,5 x 55 cm • 1993

Georges DUESBERG

Is geboren op 5 augustus 1944 in Ensival, dichtbij Verviers (België).

In zijn jeugd volgde Georges een fotocursus. Zijn hele leven lang heeft hij de aandacht voor nauwgezetheid en precisie van elke vorm behouden. Hij werkte eerst een tijdlang in de wapenfabriek van Herstal.

Na een eerste grote epilepsietoeval kort na zijn huwelijk werd hij door zijn werkgever ontslagen en heeft zijn vrouw hem verlaten. De diepgeraakte Georges zou nooit meer een serene relatie met vrouwen hebben. Doordat zijn gezondheidstoestand achteruit ging, had Georges een permanente begeleiding nodig.

Georges schilderde het alledaagse leven, gebeurtenissen die hem belangrijk leken : de Olympische Spelen, een wielervedstrijd, het eerste paard in ons

Centrum, het overlijden van koning Boudewijn ... en op de achtergrond altijd de stad Luik, waar hij vroeger woonde en die hij een plaats in zijn hart gegeven heeft. Hij was erg nauwgezet en documenteerde zich goed voor hij begon te werken.

Ik herinner me nog een anekdote. Georges was een stillevens met fruit aan het schilderen. Tijdens een zondagse uitstap werd zijn portefeuille gestolen. 's Maandags integreerde hij in het onafgewerkte stillevens een kluis die door een lichtstraal beschermd werd en die de kluis benadrukte. Hij moest de gebeurtenis van de vorige dag onmiddellijk verwerken.

Zijn compositie liet niets aan het toeval over. Over elk te kleuren vlak werd lang nagedacht ; in elk vlak schreef hij met een potlood de gewenste kleur op. Zijn kleurenpalet was bijzonder :

lichtbui, donkermauve, ... Als de tekening klaar was, haalde hij zijn potjes waterverf en penselen te voorschijn en werd het schilderij afgewerkt. Hij bracht de kleur direct uit de potjes aan op het doek, nooit vermengde hij de kleuren.

In zijn schilderijen zie je vaak de Belgische vlag (zwart-geel-rood) en ook iets wat op een Europees teken lijkt : de sterren of het blauw. Hij was zeer gehecht aan zijn land en had werkelijk een Europese mentaliteit.

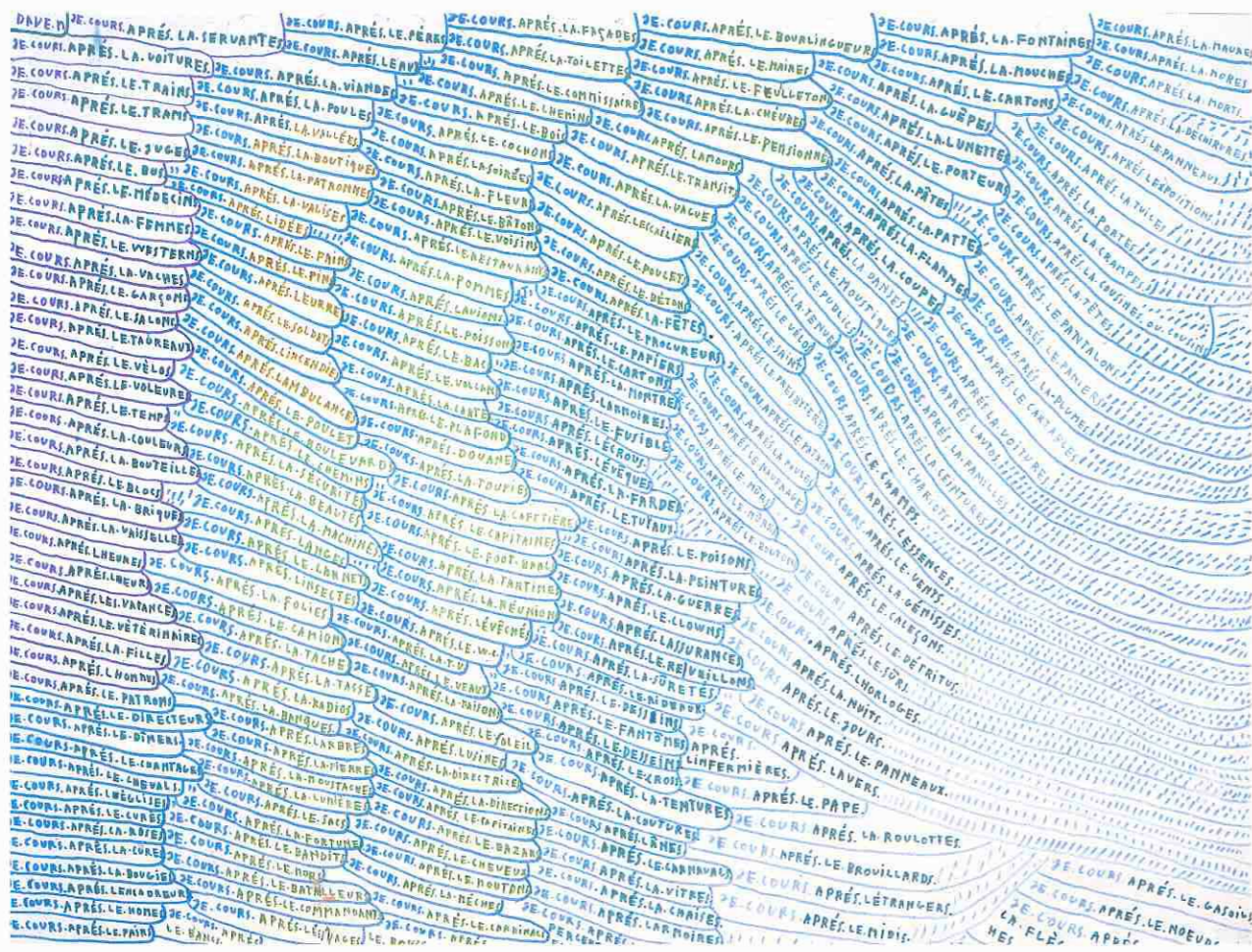
Iets vreemds in zijn schilderijen heeft hij nooit uitgelegd : hij stak de ogen uit van de personages en dieren die hij tekende. Dat deed hij niet op brutale wijze, maar de ogen werden minutieus uitgesneden.

Georges is plotseling overleden op een ochtend in juli 1995. Hij laat een groot oeuvre na.

Gouache : 36,5 x 55 cm

Marqueurs : 55 x 73 cm • 1998

Michel DAVE

Is op 7 november 1941 in Jumet (België) geboren.

In zijn jeugd had Michel een zwakke gezondheid, waardoor hij herhaaldelijk naar gespecialiseerde instellingen in België en Zwitserland moest. Hij heeft voor schoenmaker geleerd, een beroep dat hij nooit zou uitoefenen. Tot 1991 werkte hij in de Ateliers de Blicquy in verschillende sectoren: fabricatie van betonblokken, verpakking van producten in poedervorm, pompbediende,...

Michels werk vind ik absoluut boeiend en actueel. Vele artiesten interesseren zich tegenwoordig namelijk voor het schrift, voor tekens, voor herhaling. De letter wordt een vorm, het woord een tekening. Maar bij Michel mag je de literaire betekenis van zijn woordenassociaties niet vergeten. Hij is geobsedeerd door het eeuwig herhaalde woord en put er alle energie en alle betekenis uit. Hij speelt

met woorden en geeft er een andere betekenis aan.

Michel is een schilder van het alledaagse, dat bij hem zijn waarde terugkrijgt. Hij observeert de tijd en maakt een inventaris van argeloze handelingen waar we geen aandacht meer aan besteden: de melkboer die te laat komt, de kleur van het hemd van de buurman, de voorspelling van opklaringen, ... Niets wordt aan het toeval overgelaten. Elk woord wordt uitvoerig afgewogen, bestudeerd, gecontroleerd in het woordenboek, zijn onafscheidelijk werkinstrument. Vervolgens wordt met een stiften een schets gemaakt, met een acrylstiften want het licht mag de intensiteit van de tekening niet aantasten. De kleuren komen overeen met een welbepaalde code. Blauw of mauve worden gebruikt om het woord overal op het blad te zetten. Deze kleur stelt ook de tekstballon voor die de zinnen van elkaar scheidt. Deze zinnen worden in het blauw opgeschreven. Bruin, ten slotte, dient voor correcties.

Hij begint natuurlijk bovenaan links. Eerst schrijft hij zijn familienaam op. Eerste letter van zijn voornaam op. Vervolgens vult hij op methodische wijze het blad met zinnen, waarbij hij niet aarzelt om sommige zinnen verticaal te schrijven als hij niet genoeg plaats heeft om het horizontaal te doen. Hij springt namelijk pas in als dat in overeenstemming is met zijn vaste codes.

Niettemin heb ik de indruk dat Michel zich niet blootgeeft, hij lijkt meer de toeschouwer van zijn werk. Als men interesse toont voor zijn geschriften zet hij een verbaasd, argwanend of zelfs ironisch gezicht op. Toch is hij uiterst tevreden bij tentoonstellingen want dat betekent uitgaan, feestjes en restaurant na de vernissage. Een werk neemt ongeveer een maand in beslag, zodat Michel wel vaker op commando werkt. Hij komt vier voormiddagen per week naar het atelier.

Michel DAVE

Born 7th November 1941 in Jumet, Belgium.

During his childhood, Michel's health was fragile, obliging him to stay several times in specialised institutions in Belgium and Switzerland. As an adolescent, he learned cobbling, but never took up the trade. Until 1991 he worked at Blicquy Workshops in various sectors: making concrete blocks, packing pulverulent products or as a petrol pump attendant.

I find Michel's work really exciting and contemporary. Indeed, a lot of artists today are interested in the written, in signs and repetition. The letter becomes a shape and the drawing. But for Michel it is important not to forget the literary signification of these associations of words. There is an obsession with a word repeated to infinity from which he extracts all the energy and all the mean-

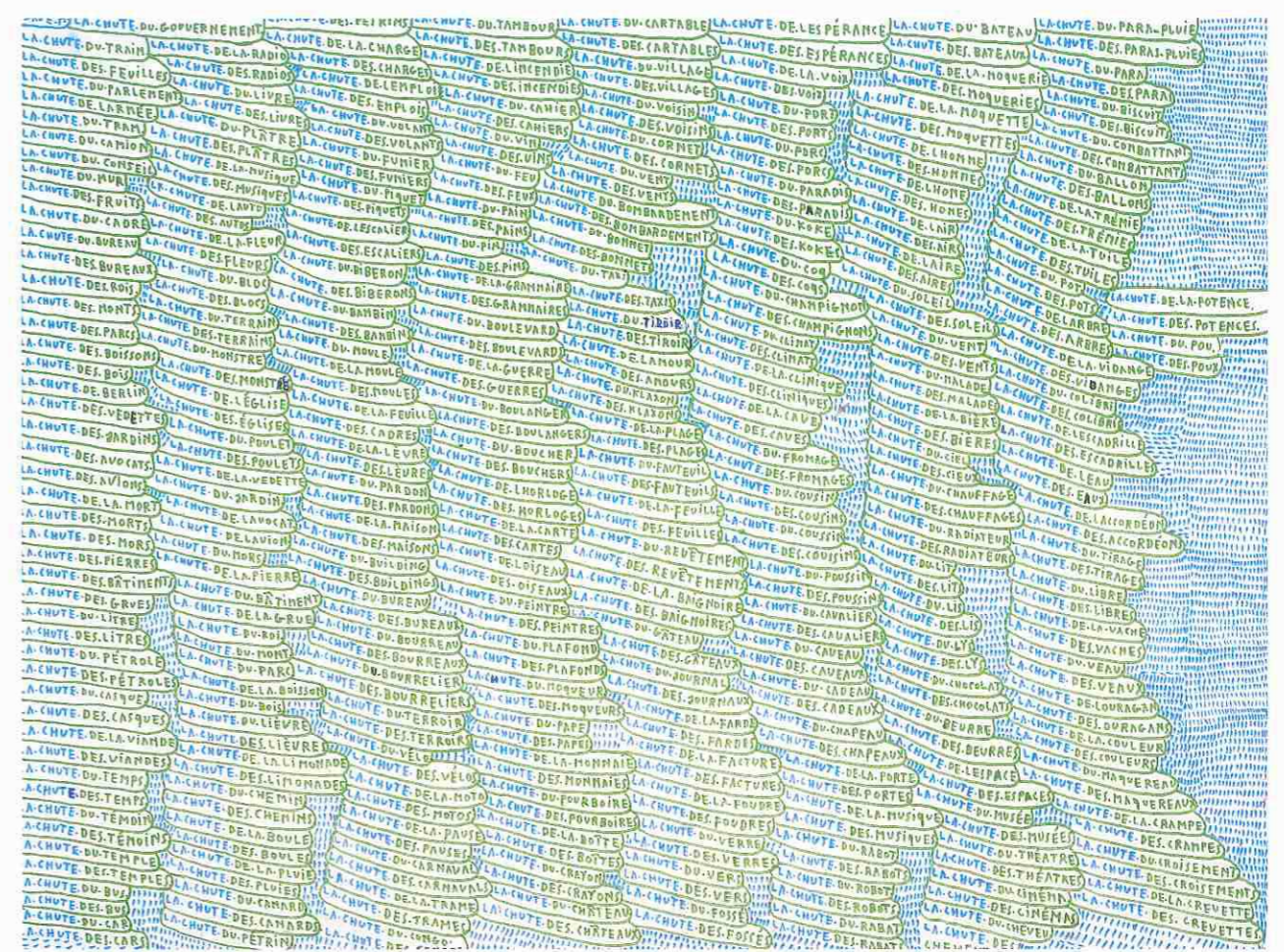
ing. He plays with it and gives it back to us with a new signification.

Michel is the painter of the everyday, to which he gives its full value. An observer of time, he draws up a methodical list of our most insignificant actions to which we no longer pay any attention: the milkman coming late, the colour of his neighbour's shirt, a forecast of sunny spells. Nothing is left to chance. Every word is carefully weighed up, studied, checked in the dictionary which is his indispensable companion. Then the trace will be made with a marker – an acrylic one so that light does not spoil the intensity of his action. Colours respect a precise code. Blue or mauve is used to inscribe the word which will be repeated all over the page. This colour also represents the bubble which separates every sentence. Green is used as blue's companion to inscribe the sentence and, lastly, brown is used for corrections.

Of course, he begins his page of writing in the top left. He first writes his sur-

name and the initial of his first name. Then he methodically fills the surface with sentences which he will unhesitatingly write vertically if he feels there is not enough space horizontally, for once again, he will only change line following exact codes which he imposes on himself.

However, I have the impression that Michel does not reveal himself. He seems to be the spectator of his work, and he looks quite astonished, cautious and even ironical about the interest people show in his writings. This does not prevent him from being extremely happy when he exhibits, because that also means trips out, festivities and the restaurant after the preview. It takes so long to produce a work – about a month – that Michel often works to order. He comes to the workshops four mornings per week.

Marqueurs : 55 x 73 cm • 1999